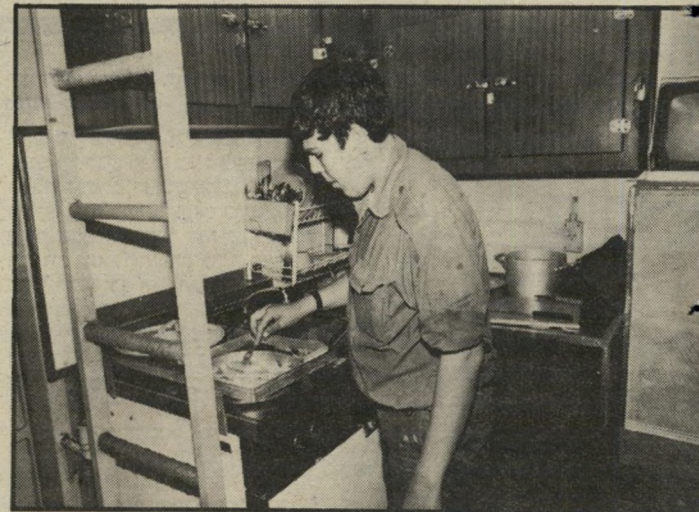


מקסים במכונות ובמיטבח
 נות (בתמונה עליונה). בתמונה התחתונה: מבשל במיטבח הקטן. מקסים הוא הצ'יף אחראי על המכו



הכלים תקינים, אפשר לחזור לשיגרה. דורון חזר אל גשר הפיקוד. הוריד את חגורת-ההצלה ומחה זיעה מעל מיצחו. "הבטחת שלא יהיה תרגיל". אמר ליאיר כמו ילד שכועס על אבא. יאיר חיך מתחת לכובע-טמבל לבן של קיבוץ בית-העמק.

המפקד הכין צהריים

אחרי שהסתיימו הרבנים השר ליים", אפשר היה לגשת לעניין הרציני. "מי הולך להכין צהריים?" נזרקה השאלה החשובה אל האוויר, כאילו הזמן קצר והמלאכה מרובה. "היום אני מכין אוכל", אמר יאיר — להוכיחם: המפקד — ונעלם בתוך בטך-הספינה.

שיגרה של ים. נסענו להחליף דבור אחר שחכה כילו פי משמרות. הצ'יף גילה אותו ראשון. לצ'יף יש עיני נץ. הצ'יף הוא מקסים מלכה, שהחבר'ה קוראים לו מקס. הוא נולד במקנס במארוקו ועלה ארצה בגיל ארבע. בדרך צפונה חלפנו על פני בית הוריו בנהריה. מקס נמצא כבר הרבה שנים על הים. הוא למד בבית-הספר הימי מכו אותיים. התגייס לחיל-הים והתם (המשך בעמוד 20)

הצוות לנוח. וגם מנועי הספינה נחים. המצוף הוא הגוש הכדורי שבמרכז התמונה. החיילים מנסים לתמוס את החבל של המצוף. מימין: אחד התותחים.

קשידה למצוף
 בשעות שהדבור אינו מסייר לאורך החופים. והוא נקשר אל מצוף הנמצא אי-שם. אז יכולים אנשי



יאיר המפקד
 תפקידו הרישמי של מאיר - ימאי. הוא ישן בקבינה האחורית של הספינה. בקומה התחתונה של מיטה דו-קומתית. בדבור שתי קבינות כאלה. בכל אחת שתי מיטות. בשעות שאנשי הצוות אינם במשמרת, הם נחים במיטות.



יאיר, קיבוצניק מבית-העמק, בכובע טמבל לבן. עושה את שירות המילואים על הדבור. מימין מצמן הספינה. יאיר אווז את ההגה בידו וליד ראשו תולה שפופרת מכשיר הקשר.